

På toget

2 personer:

Mor og et barn sitter på toget.

Mor sitter og leser en spennende bok, barnet ser seg rundt.

BARN: *(Dunker bort i mor)* Hva het den forrige stasjonen, mamma?

MOR: *(Småirritert)* Ikke mas, du ser vel at jeg sitter og leser!

(Toget kjører videre, mor leser, og barnet ser seg videre rundt. Etter en liten stund spør barnet igjen.)

BARN: Mamma! Hva het den forrige stasjonen?

MOR: *(Mer irritert)* Ikke mas, sa jeg! Jeg leser!

(Toget kjører videre, barnet er mer stresset nå ...)

BARN: Mamma! Hva het den forrige stasjonen?

MOR: *(Med sint stemme)* Klarer du ikke å la være å mase? Hvorfor spør du hele tiden om hva den forrige stasjonen het?

BARN: Jo, for det var der Lillebror gikk av toget ...

En mor og en gutt sitter i en togkupé. Moren har briller, håret i en hestehale, en rynke mellom øyenbrynene og nesa i en bok. Gutten er kanskje 7–8 år, har litt bustete hår og sitter på knærne på vindusplassen, med nesa klemt mot ruta. Han ser ut av togvinduet. Gutten er litt urolig og dytter i moren for å få oppmerksomhet, men hun ser ikke opp fra boka si. Hun er irritert og synes at gutten er masete. Gutten blir mer og mer urolig. Det er noen tegnesaker, en vannflaske og en matboks på plassen til gutten. På vinduet er det damp etter pusten hans. Det er andre folk i kupeen også, men alle er opptatt med sitt; de leser, sover eller ser en annen vei. Gjennom vinduet kan vi se en konduktør som blåser i fløyta eller vifter med et flagg på vei inn på toget. Vi ser også en gutt som ligner gutten på toget, samme bustehår, med en annen farge på genseren, på vei vekk fra toget.